

2016. március 25

Mandabokor

Nagypénteki istentisztelet

„²⁸Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy *beteljesedjék az Írás*, így szólt: „Szomjazom.” ²⁹Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. ³⁰Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!” És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. ³¹Mivel péntek volt, a zsidók nem akarták, hogy a testek szombaton a kereszten maradjanak; az a szombat ugyanis nagy nap volt. Arra kérték tehát Pilátust, hogy törjék el a lábszárcsontjukat, és vegyék le őket. ³²Ezért odamentek a katonák, és eltörték az egyik, majd a másik vele együtt megfeszített ember lábszárcsontját. ³³Amikor pedig Jézushoz értek, mivel látták, hogy már halott, az ő lábszárcsontját nem törték el, ³⁴hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki. ³⁵Aki pedig látta ezt, az tesz róla bizonyosságot, és az ő bizonyosságtétele igaz, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. ³⁶Ezek pedig azért történtek, hogy *beteljesedjék az Írás*: „Csontja ne töresék meg.” ³⁷Viszont az Írásnak egy másik helye így szól: „Néznek majd arra, akit átszúrtak.” Jn 19,28-37

Drága Gyülekezet!

Jézus utolsó néhány perce van előttünk. Halálát sok meghurcoltatás, hazugság, testi-lelki szenvedés előzte meg. Hamis bizonyítékok, koholt vádak, koncepciók per alapján hozták meg az ítéletet: halál! Hamis tanúkkal próbálták alátámasztani hazugságaikat, mert úgy van ez, hogy sokkal több erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy bebizonyítsuk a hazugságot, mintha az igazsággal tennénk ugyanezt (Luther). Láthattuk, hogy milyen erőteljes a hazugság az igazsággal szemben, de a hazugságra Jézus nem reagál, inkább csendben marad, mert a hazugságaik, koholt vádjaik, szavaik semmit sem érnek ellene. Minden erejükkel azon voltak, hogy Jézus távolítsák el az útból, s közben nem sejtették, hogy Jézus is azért jött, hogy valamit eltávolítson az ember útjából. Az emberek Jézust távolították el, Jézus pedig a bűn büntetését távolította el az útból halálával, hiszen magára vállalta bűneinket – ahogy Pál fogalmaz –, azaz bűnné lett értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk (II Kor 5,21). Jézus előtt egyetlen cél lebegett: betölteni az Atya küldetését, engedelmeskedni az Atya kérésének, annak, hogy oda adja, letegye az életét engesztelő áldozatul. Beteljesíteni azt a sok száz ígéretet, ame-

lyet Isten ígért, készített elő, amelyek Jézusról szólnak. Jézus minden egyes cselekedete, minden szava ezekben az ígéretekben teljesedett be. Ebben a fejezetben többször is azt a kifejezést olvashatjuk: **„beteljesedjék az Írás”**: Minden úgy történt, ahogy Isten előre megtervezte és megmondta: **„önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.”** Ézs 53,12. Senki semmi olyat nem tett, ami ne lett volna előre megmondva. Isten azt mondta: **„²¹Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.”** Zsolt 34,21, akkor nem törik el a katonák, pedig az volt az előírás, hogy el kellett törni a keresztre feszített lábcsonkját, hogy biztosan meghaljon, illetve megrövidíteni a haláltusáját, amikor már mindenki elmegy. Jézusét nem törték el. De Jézus testét átszegezték, mert ez is meg volt írva, s annak be kellett teljesedni a Zakariás könyvében: **„Rátékitenek arra, akit át-döftek,”** Zak 12,10. Így teljesedett be minden, amit megmondott az Úr. Jézus a haláltusájában felkiáltott, mert meg volt írva a Zsoltárok könyvében: **„Éli, éli, lamá sabaktáni!”** **„²Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el?”** Zsolt 22,2, s Ő így kiáltott fel, mert az Atya a saját Fiát elhagyta, levette tekintetét a szen-

vedő Fiáról, Jézusról. Ő ott maradt magányosan, mert **„Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta...”** Jn 3,16, egyszülött Fiáról mondott le. A nagypénteki Jézust az Atya magára hagyta, elhagyta érted is meg értem is. Inkább rád nézett, arra a bűnös életedre, bűnös természetedre, inkább hallgatta a *„feszítsd meg”*-et kiáltó tömeget, amiben te is meg én is ugyan úgy ott voltunk, inkább hallgatta a kiáltozó tömeget, mint egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak kérését: **„Miért hagytál el engem?”**. Tudod, drága testvérem, miattad meg miattam hagyta el az Atya Jézust. Mert olyan drága vagy neki te is meg én is, hogy a számára legdrágábbat is kész volt elhagyni, odaadni. Tudod, drága testvérem, az a példázat, amit Jézus mond: **„⁴⁵„Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres. ⁴⁶Amikor egy nagy értékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amije van, és megvásárolja azt.”** Mt 13,45-46. Ez a drága, értékes, nagy értékű gyöngy, te vagy, s az Atya elment, odaadta mindenét, amije volt, a számára legdrágábbat, legértékesebbet eladta, hogy kivásárolja életedet. Ő így keres téged is! Keres, mert nem akarja, hogy elveszél, hanem azt akarja, hogy örök életed legyen, és azt akarja, hogy vele élj! Ezért Ő kivásá-

rolt téged, megvásárolt és kifizette az árat, a tulajdon Fiával. Jézus volt a „fizetőeszköz” - ahogy Pál írja: „³²**Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta.**” Róm 8,32. Te ilyen nagy értékű gyöngy vagy számára! Ő így lát téged! Az Atya Jézus Krisztus halálával kivásárolta az életedet a bűn rab-ságából, az Ördög hatalmából. A nagypénteki esemény egy ilyen „üzlet” volt: az Atya odaadta érted Jézust! A Büntelent a bűnösért, az Igaz Embert a gaz emberért, a Szentet a hazugért, a Tisztát a tisztátalanért. Az Atya ilyen „üzletet kötött”, mert szeret, és nem akarja, hogy elveszél, hanem azt akarja, hogy vele élj már itt, majd egyszer pedig odaát.

Nagypénteken ezt az „üzletet” kínálja fel neked az Atya: a Büntelent a bűnösért, azaz Jézust érted! Érted?

Ámen!